

І гукамо наугайтець,
І свого не чурайтець...
Т. Шевченко

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: Henderson 4-0237
УНС: Henderson 5-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Barclay 7-4125

НІКСОН ВИМАГАЄ ПІДТРИМУВАТИ НАРОД, А НЕ ДИКТАТОРІВ У ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ

Вашингтон. — В середу дня 21-го травня ч. р. віце-президент Річард М. Ніксон виступив у Крэйовому Пресовому Клубі в справі своєї поїздки по Південній Америці і виступ його передавали всі телевізійні станції ЗДА. Він заявив, що головною напрямною в політиці ЗДА супроти Південної Америки мусить бути допомога, з якої ніхто не користається загалом населення тієї чи іншої південно-американської країни, а не тільки багаті. Водночас із цим віце-президент Ніксон виступив дуже рішуче проти того, щоб ЗДА підтримували південно-американських диктаторів, не раз дуже непопулярних в їхніх країнах. Якщо американський уряд і приватний американський капітал інвестують свої гроші в економіку південно-американських країн, то вони — як заявив Ніксон — не повинні робити багаті багатшими і бідні ще біднішими. Особливу увагу повинні звертати американці на потреби і настрої південно-американського студентства і робітництва. Усі американська підтримка для Південної Америки, позички, інвестиції і т. п. не може бути спрямована на те, щоб вдержувати при владі таку чи іншу групу людей, які вже на протязі багатьох років живуть в достатку і користаються з надміру життєвих благ, але на те, щоб підняти загальний життєвий стандарт населення, яке живе в недостатку і в злиднях. Під сучасну пору треба перестати думати про Південну Америку такими поглядами, як "сісета", "маньяна", "румба", "самба" і "ча-ча-ча", а треба почати трактувати ці країни і народи, як життєву, ростучу і важливу частину сьогоденного світу. Висловлюючи такі твердження, Ніксон водночас із цим обіцяв, що він буде виступати за те, щоб південно-американські диктатори, які не будуть робити багаті багатшими і бідні ще біднішими, повинні бути зведені до рівня з робітниками і студентами своїх країн, і якщо з ними не будуть говорити і їх переконувати офіційні американські репрезентанти, то робитимуть це з успіхом комуністи.

Планують відкласти подорож д-ра Мілтона Айзенгавера до Центральної Америки

Вашингтон. — Деякі урядові фахівці планують відкласти подорож до Центральної Америки д-ра Мілтона Айзенгавера, бо побоюються, щоб і проти Президента його брата не відбувалися подібні демонстрації, як це було нещодавно проти віце-президента Річарда М. Ніксона. Д-р Мілтон Айзенгавер мав відвідати 15-го червня до Гондурасу, а

Сенатська підкомісія закликає допомагати втікачам від комуністів

Вашингтон. — Сенатська Підкомісія Внутрішньої Безпеки закликає до ухвалення нового закону, згідно з яким ЗДА могли б допомагати всім тим, які втікають із держав з-поза залізної завіси. У своєму звіті про працю в 1957 році ця підкомісія заявила: "ЗДА потребують рішучої політики, яка заохочувала б до втечі з комуністичного табору", бо без того ми втрачимо численних здібних людей, які були б корисні в поборюванні комунізму у світі. Представник цієї підкомісії пропонує ухвалити законопроект про допущення до ЗДА тих чужинців, яких звинувачували в злочинах проти свободи. У пожеланні присутність яких в ЗДА не була б небезпечна для цієї країни. Право на поїздку в ЗДА мали б мати ті чужинці, які могли б дати нам важливі для нашої безпеки інформації.

Зменшується американський експорт до комуністичних держав

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомив, що в першій чверті цього року чистого доходу на вивіз товарів до комуністичних держав в Європі було менше в порівнянні з минулим роком і становило тільки 5,200,000 доларів. В минулому році експорт до всіх комуністичних держав в Європі становив 86,300,000 доларів, найбільший від 1948 р. Але аж 85% того експорту припало на комуністичну Польщу, яка дала була фінансову допомогу від уряду ЗДА. В минулому році до всіх інших комуністичних держав в Європі експортовано із ЗДА товарів на суму 13,100,000 доларів.

В АМЕРИЦІ

- 79-річний конгресмен із Північної Дакоти, Ю. Л. Вирдх, який 28-го лютого одружився зі своєю секретаркою, 30-річною Джейн Роуджер, вніс до суду скаргу про розвод, бо довів, що вона беручи з ним шлюб, не розділяла в своїй персоні чоловіком, від якого має 4-річного сина.
- Починаючи від 20-го травня ньюйоркська поліція почала видавати "тикет" особам, які застерігають вулиці. Протестом першого дня вийшло "тикетів" 892 особам, які жили на вулицях старі, хворі, корабельні від цигарок і сирітків та інші. Діставали "тикетів" також власники домі, перед якими були нечисті хідники.
- Демократичний конгресмен Майкл А. Фіген закликав вилучити з Москви советського посла, який спричинив незгоду і політичні чвари в тій країні. Цю справу порушив Фіген зв'язку з дипломатичним американським дипломатом з Москви.
- Урядом з біра погоди на Флориді пильно обсервують обриси Караїбського моря на південній схід від острова Джеймса, де значно збільшують висоту гурганів.
- Професор Технологічного Інституту Карнегі в Каліфорнії, Аллан Г. Меллер, вніс до суду скаргу, домагаючись \$150,000 відшкодування у групі 1956 р. в готелі "Клівленд" впади на нього ялинку, висадок чого він утримує.
- У Північній Канаді дельський моряк Вагн Аструп впади в воду і 5 годин тримався на її поверхні, аж поки підірвав його зустрічний корабель. Залога корабля, на якому він плів, зазнала його несприятливості лише ввечері під час апелю.
- У Гамбії 15-річний хлопчик хотів застрелити кубинського президента Фулхенсія Бастиста в залізничній станції. За несприятливості урядовими військами вийшли, що хлопця заарештували.

20-ту РІЧНИЦЮ З ДНЯ СМЕРТІ ПОЛК. Є. КОНОВАЛЬЦЯ ВІДЗНАЧАТЬ УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ АКАДЕМІЯМИ

Українське громадянство ЗДА і Канади відзначає 20-ту річницю трагічної смерті с. л. полк. Євгена Коновальця урочистими Святими Героїв, алаштованими за ініціативою і тісній співпраці Організації Державного Визволення України й Оборони Чотирьох Свобод України. У Нью-Йорку відбудеться таке Свято Героїв під протекторатом Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій (Відділ УКА) в дні 25 травня о год. 6-й вечора в залі Фешен Інституту при 225 В. 24-й вулиці. Головними доповідачами будуть проф. Юрій Бойко та проф. Іван Вовчук. У Філадельфії урочиста академія для відзначення пам'яті полк. Євгена Коновальця, гол. Отамана С. Петлюри та всіх героїв, що віддали життя за волю і незалежність України, відбудеться під патронатом філії УКА в неділю 25 травня о год. 7-й вечора в залі Героїв Святого Клобу. В Дітроїті Свято Героїв відбудеться теж у неділю 25-го травня о год. 3:30 по полудні (в залі Українського Народного Дому при Мартін і Мішинген авл.) і головним промовцем виступить там ред. В. Крашів. В Нью-Йорку Академія для вшанування пам'яті полк. Є. Коновальця відбудеться в неділю 25 травня

Полк. Євген Коновальць

о год. 7-й вечора в залі Української Центральї і з промовою виступить там ред. Василь Давиденко і д-р В. Яцук. В Трентоні під час Святи Героїв, що відбудеться о год. 6:30 вечора цієї ж неділі в залі Української Католицької Церкви, виступить з промовою Ярослав Гайвас і ред. Василь Качмар. Цей же неділі будуть відправлені в церквах в усіх згаданих містах поминальні Вогні і Панахида. Урочисті Академії для вшанування пам'яті полк. Є. Коновальця відбудуться в Шикаго, Вінніпегу, Торонто та в інших містах Канади.

Сенатська комісія за збільшення фондів на допомогу закордонів

Вашингтон. — Сенатська Комісія Закордонних Справ признала на військову допомогу союзним державам — \$1,800,000,000, а Палата зменшила цю суму до — \$1,640,000,000; на економічну допомогу Комісія признала — \$835,000,000, а Палата зредувала її до \$775,000,000. Сенатська Комісія Закордонних Справ в окремій резолюції домагається, щоб і надалі допомагати Індії. Сенатор Вільям Ф. Нюланд, який протривав давати допомогу нейтральним країнам, до яких належить і Індія, заявив, після голосування, що справа допомоги Індії може бути скасована на пленумі Сенату.

Труман, Гарриман і пані Рузвелт критикують республіканський уряд

Вашингтон. — Колишній президент Гаррі С. Труман разом із іншими провідними демократами критикують республіканський уряд през. Айзенгавера за його політику у відношенні до рецесії, до дрібних підприємств та фермерів. Крім Трумана на радіо промовляли ще ньюйоркський губернатор Аерел Гарриман, пані Ф. Д. Рузвелт, сенатор Джон Дж. Старкман і конгресмен Карл Алберт. Всіх їх представив голова Демократичного Крайового Комітету Пол М. Батлер. Труман мав готову промову, якої теж перед виступом на радіо передали журналістам, але він пропустив і не міг це місце. Де критиковав президента Айзенгавера за те, що любить грати в гольф. З цього виходить, що Труман не погоджується з Крайовим Комітетом партії, який критикує не тільки урядову працю Айзенгавера, але і його приватне життя. Труман недовго сказав, що американські президенти — це "власні Білого Дому".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

- Загальні Збори Відділу Українців Канади відбулися в Торонто дня 9 травня ч. р. У зборах взяло участь 57 управленців делегатів від 20 організацій й установ Торонто, що належать до цього Відділу. Представником централі був на зборах президент КУКанади Впр. д-р В. Кушнір. Після ухвалення абсолютної уступливої управи, що її очолював адв. Данило Штокало, новим головою Відділу обрано адв. Мірослава Романюка і секретарем д-ра Степана Росуху.
- Вечір привабливої творчості К. Гриневича виступили Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку і Літературний Архів УВАН в п'ятницю, дня 23-го травня ч. р. Участь брали: проф. Сергій Литвинюк, ред. В. Крашів і проф. Іван Коронівський. Теорії К. Гриневича рецензували пані Л. Крушельницька та Л. Микученко. Музичний впродів — проф. В. Кіпа. Початок о год. 8-й вечора.
- Проф. Вільям К. Мейер, відомий британський славіст, помер дня 3 травня ч. р. в Сурбіві під Лондоном (Вел. Бри-танія), проживавши 57 років. Покійний був професором російської мови і літератури в Лондонському університеті від 1948 р. до його Відділу мови і літератури в Школі слов'янських східноєвропейських студій, редактором "Славонік" і "European Review". Професор Е. К. Мейер був у тісних зв'язках з рядом українських вчених, почесним членом Союзу Українців у Британії. У своїй професійній діяльності проф. В. Мейер велику увагу приділяв українському питанню. Похорон відбудеться в середу 7-го травня 1958 року.
- Річні збори відділення "Український Прометей" у Дітроїті відбулися дня 26 квітня ч. р. з участю 34 осіб. На зборах обрано нове правління "Українського Прометей" у складі: Микола Степанюк — голова управління, Федір Федоренко — замісник, Михайло Воскобойник, Юрій Булат, А. Сосна, С. Федоренко і Іван Мурга — члени. Неланний головний редактор Михайло Сивак став директором В.п. а головним редактором — Маріан Далний.

Марокно і Тунісія оскаржують французьку армію

Туніс. — Туніський уряд заперечував проти само-вільного приземлення французьких турбомоторових літаків на туніському військовому аеродромі та проти ламання французькими військами в Тунісії приречення, що вони перебуватимуть в своїх таборах. Знову ж уряд Марокко оголосив протест проти атаки французьких військ від-стороні Альжиру вглиб 40 миль марокканської території. Однак Марокко, як Тунісія стримокані станом військової диктатури в Альжирі, який у практиці залишає цілком вільну руку французьким генералам. Множати всі вістки, що французьке командування в Альжирі хоче використати втрату ескекутив уряду в Парижі над командуванням в Альжирі для походів проти Тунісії і Марокко, під притокою погоні за відступачими альжирськими партизанами. Речник головного команданта військ Франції в Альжирі генерала Саліяна заперечив вістки про плани заатакування Тунісії. Навпаки, французький штаб оскаржує тунісців у провокуванні французів посиленням своєї активної допомоги альжирським партизанам.

Тіто відкинув свій приїзд до Варшави

Варшава. — Югославський уряд повідомив офіційно, що диктаторський президент Тіто не приїде 29 цього місяця, як раніш було заповіджено — на відвідинах до Польщі. Зрештешування плану цих відвідін стало відразу під знаком запиту, як тільки Москва поставила ворожо до офіційної політичної і л. т. ф. форми югославської комуністичної партії, пригрозивши на останній містак поминальні Вогні і Панахида. Урочисті Академії для вшанування пам'яті полк. Є. Коновальця відбудуться в Шикаго, Вінніпегу, Торонто та в інших містах Канади.

Ливан бореться за свою самостійність

Бейрут. — Коли 2,000 арабів, які прибули до Ливану з Сирії, здебільша неслално переступили кордон, підправлено туди 20-го травня ч. р. назад автобусами і військовими вантажними автомашинами під сильною охороною війська. Перед консулятом Арабської Республіки в Сирії і Сирії стояла довга черга осіб, які самі старалися за можливості якнайшвидшого виїзду, щоб оминити примусової депортації. Ливанський уряд не припинив енергійної боротьби проти об'єднаної націоналістичної і комуністичної акції, яка має на цілі підірвати Ливан від його теперішнього прозахідного курсу політики. Ливанський прем'єр Самі Зе-Сель знову повторив оскарження, що це Арабська Республіка найбільше завинила в теперішніх труднощах Ливану. "Послухайте тільки сирійських і сирійських радіо-зв'язків та прочитайте їхні тасосипи за останні два роки" — казав він як на доказ тини Сирії і Сирії. Однак продючас все ще не виключає

УРЯД ФРАНЦІЇ ШУКАЄ ЗЛАГОДИ З ГЕНЕРАЛАМИ В АЛЬЖИРІ

ГЕНЕРАЛ ДЕ ГОЛЬ ВСЕ ЩЕ ЗАЛИШАЄТЬСЯ НА ОВІДІ

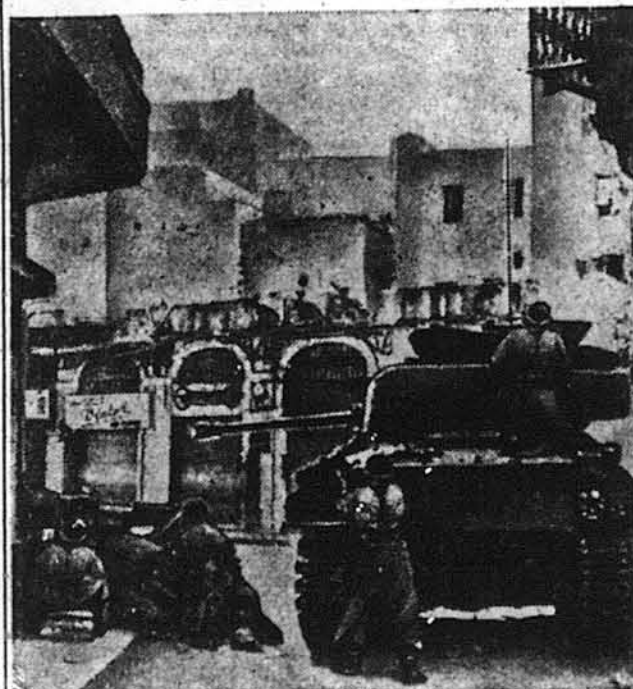
Париж. — Уряд П'єра Пфлімлена вислав до Альжиру нового шефа штабу генерала Анрі Л'юрілло, Полерейний шеф штабу ген. Елізакі на знак протесту проти засудження на домашній арешт двох його близьких помічників, генералів, активних прихильників приходу генерала де Голя до влади в Альжирі. Водночас у Парижі перебуває шеф штабу французьких військ в Альжирі, полк. Мішель Жіль. Французький уряд хоче використати ці контакти для повного замирення з теперішнім військовим диктатором в Альжирі генералом Раулем Саліяном, який займає несласну позицію: він ніби прийшов до влади в Альжирі за згодою, ба навіть з уповноваження паризького уряду, щоб запобігти кривавим заворушенням в Альжирі з уваги на гіршу поставу тамашніх французьких колоністів, — з другого боку, він також підтримує рух за повернення до влади у Франції генерала де Голя. У новій вуличній демонстрації в Альжирі в минулу середу 21 ч. м. юрба французів знову кричала: "Армія до влади", а ген. Саліян відповів: "Дякую за ці чесні слова. Будемо знову маршувати Елізакіськими полями". Коли брати ці слова буквально — пишуть коментатори — то це означало б заповідь одвертої військової революції проти уряду: однак урядові чинники в Парижі гадають, що ген. Саліян сказав просто крилату фразу. Урядові чинники в Парижі хотіли б вбити клімат поміж цивільних крикунів, скрайних націоналістів-колоніалістів в Альжирі, тепер від проводом парламентарного уряду.

Сустель пропонує "один рід французів" для Альжиру

Альжир. — Жак Сустель, уявляє — цього ближче не постане, але зараз же його найбільшій теперішній співробітник поспішив з висловленням, що це "особисті погляди" Сустеля, "не призначені для завіршного дня". У коментарях кажеться, що поперше, трудно уявити собі, щоб у нинішньому стані північно-африканського націоналізму, араби захотіли стати "французами", і по-друге, коли б здійснено таку повну інтеграцію з різними правами автохтонів, то альжирські араби дістали б найменше одну п'яту частину французького парламенту і за одним махом стали б токою політичною потугою у вирішувальних всіх внутрішніх і закордонних справах Франції, що Сустель перший викинув би такої реформи.

У СВІТІ

- У Марокко 40,000 французького війська, у Тунісі 20,000. Обидві самостійні держави, іславно не французьким колоніям, об'єднуються, щоб Франція залишила війська, але переговорів у цій справі не закінчено. "Тепер в Марокко і Тунісі, які є менше великих і модерно озброєних власних армій, побояються, щоб ці французькі війська не підірвалися францюзьким генералами в Альжирі, які захопили в свої руки політичну владу, і щоб з цього не виник великий клімат для цих арабських країн."
- У Франції заведено пресову цензуру на всі вістки, що тривають з Північної Африки. У зв'язку з ворожим францюзьким генералом в Альжирі проти центрального уряду — на звідний плин відійшли вістки про повний фронт з альжирськими націоналістами. Ці останні твердять, що за останніх 10 днів згинуло "кількасот" французів. Французьке командування в Альжирі твердить, що насправді згинуло тільки "кількадесят" воїнів.
- Індійський прем'єр Неру відпочивав в Гімалайській горі на відпочинку. Він заявив, що 31 травня вернеться до столиці Індії на п'ять днів, а потім знову поїде вперше роздумувати й відпочивати від державних і політичних справ, які зовсім розхитали його нервову систему.
- У Токіо, столиці Японії, знайшли в готелі тіло 45-річного американського бізнесмена з Нью-Гейвену. Коми. Т. А. Джонса, який прибув туди 5-го травня ч. р. в товаристві двох інших американців, щоб закупити нафтовий навігатор. Стверджується, що Джонс помер внаслідок побиття: одне його око було задушено, біля носа вилуплено сльозні протоки. Японська поліція арештувала кузюка Джонса, 48-річного американця Джозефа Кроулі, обвинувачуючи його в спричиненні смерті.
- Кардинал Стрітон з Шикаго, який минулого поїздки у Римі мав атаку паралічу, безсперечно не загрожує смертю — стверджує останній лікарський комунікат. Саме на четвертий день тиння припадків 48-ми роковини душпастирства признав чина відвідини кардинала в Шикаго. На цей раз була Спрінг у Палі, який покликав його до Ватикану на керівництво всіх католицьких місій у світі. Три тини тому кардиналові ампутовано руку.

Світлина представляє сцену на вулиці другого, за величчю, міста в Ливані, Тріполі, де вперше виникли заворушення проти прихильного Заходів режиму президента Каміля Шамуна. Боюки на старому танку і за мішками з піском стоять проти повстанців, скритих за мурами старих домі, подібних до середовищних фортець.

Вітайте Делегатки і Делегати 24-ої Конвенції Українського Народного Союзу!

Трибуна У.Н.С.О.Ю.З.У

Рік IV

Травень 1958

Ч. 5 (29)

Д. Галиччи

ВІТАЙТЕ ДЕЛЕГАТИ!

Уже три повні роки появляється Союзова „Трибуна“, сторінки якої були завжди заповнені інформацією про нашу організацію, про Український Народний Союз.

У 36 числах цієї „Трибуни“ поміщено вже стільки союзового матеріалу, що ним можна б заповнити велику книжку.

В останньому і в цьому числі цієї „Трибуни“ поміщено різні проски, які прислали Ви, Шановні Делегатки і Делегати, на цю 24-ту Конвенцію, як знову поодинокі Відділи, які Ви репрезентуєте. Колишні, в давніх роках, треба було шукати за цими просками в багатьох числах „Свободи“, а тепер два примірники „Трибуни“ подали нам повний перегляд наших побажань. Це тільки одна з тих численних користей, які ми маємо із цієї Союзової „Трибуни“. Бо, от, наприклад, не менше важливим є і той факт, що у цьому числі „Трибуни“, що появляється тепер, якраз перед самою Конвенцією, знайдемо, крім проски, також і статті чи дописи, що відносяться до самої Конвенції, а, зокрема, до тих планів, які повинні бути ухвалені на цій Конвенції.

Степан Куропас

СОЮЗОВІ ЮВІЛЕЇ

В житті УНСОЮзу надходять справжні повні ювілеї. Старі Відділи Союзу, а їх найбільше, будуть святкувати свої 50-літні чи золоті ювілеї. Звичайно роковини, чи, як ми їх по-модерному називаємо, ювілеї, це річ небуденна і її треба належно відзначити. Багато залежить від того, який великий ювілей чисельно, що він за 50 років зробив, що по собі залишить, який його уряд і т. п.

С Відділи УНСОЮзу, що видержали 50 років, але нема що про них з нагоди ювілею сказати. Просто нема теми, бо не збільшили вони, за народні справи забули, майна не придали і т. п. Звичайно тут треба взяти в рахунок обставини. Бо як, наприклад, можна вимагати від 50-літнього Відділу десь із району „твердого вугілля“ в Пенсильванії, щоб він збільшався, багатів, вів перед в громаді, за народні справи дбав? З ним приблизно така ситуація. Старі піонери менше чи більше національно заважали, вимірюють. Іх дії тільки до великих міст, напливу нової імміграції нема. Із десятих тисяч українських людей, яких світова війна випхала до Америки, не було майже ні одного вуглекопа і мало хто зголосився до праці в копальні вугілля. Наші лемки тому 50 років, теж не були вуглекопами, але це була одинока праця, яку вони могли тоді це найкорше дістати й добре заробити.

Але вернімося до ювілеїв. З браку добрих промов, теми і т. п., можна направити ситуацію замовленнями силами. Можна замовити добрих промовців, солістів, танцюристів і даючи гарну культурну програму, можна гідно відзначити ювілей. Але чи буде це правдивий ювілей? Чи буде чим похвалитися? Відомо, що професіональні люди добре виконують своє завдання на ювілейному святі, але при чому тут Відділ, при чому діяльність урядників.

А від урядовців Відділу залежить все! Вони можуть пригрозити, з'єднати, але можуть теж і розігнати людей.

Ці, а описі переведені в життя. Тут треба ще додати, що навіть сама поява „Трибуни“ була уможливлена якраз тим фактом, що ми постійно старалися і старасмо побилювати та уліщувати ціле наше видавництво, наш Союзний орган.

Та при цьому треба пам'ятати, що всяке поліпшення вимагає і збільшення матеріальних засобів. Саме над цією справою нам треба добре застановитися на цій 24-й Конвенції. На місці ми не можемо стояти. Нам треба йти вперед, змагатися, робити поступ. Цього вимагає від нас наша організація, наш Союз. А де є краше і відповідніше місце та час для цієї застанови та для відповідного рішення, як не ця Конвенція, що її тепер відбуваємо, та на яку зібрався пів тисячі Делегатів із усіх усюдів цього великого американо-українського континенту? Тому вирішуйте справу нашого органу, цього нашого життєвого пульсу, по зрілій застанові так, щоб це рішення вишло на користь і добро цілої нашої організації. А добро організації вимагає, щоб її офіційний орган був сильним, щоб його існування було під кожним оглядом запевнене.

Вони можуть своїм знанням, тактом, поведінкою організувати союзову цілість Відділу, що може мати всіх артистів власного „хоу“, потрібних до святкових виступів. Хай це будуть аматори, але свої! В додатку, як то кажуть, у боротьбі виховується акція, а не у відпочинку. В активності росте сила союзових Відділів.

Важка це праця й її не завжди можна перевести. Але її можна виконати. Доказом цього хай послужить така обставина: в Шикаго відбувся недавно ювілей 50-ліття Сестрицтва Благочиння, 125-го Відділу УНСОЮзу. В ювілейній програмі, що її виконали самі члени Відділу, взяли участь 39 виконавців програми, переважно доросла молодь і діти. Є зовсім на місці їх вичислити для того, щоб їх батькам і їм самим дати знати, що виступали на 50-літті свого Відділу УНСОЮзу, бо доказали, що УНСОЮЗ має у своїх рядах свої власні концертні кадри.

В дитячому хорі взяли участь: Христина Сеніца, Степан і Меланія Паньків, Іванна, Катерина і Варвара Пашен, Тимко Чарнобиль, Беті і Слава Баня, Джин і Едвард Цимбалістий, Марія Кикта, Діан Кузьма і Софія Іваско. „Гречаники“ і „На хвилях Дунаю“ на гармоні гарно відгравала Кристал Чорномас. Шевченка „Вечір на Україні“ декламувала Іванна Дмитрусь. В обох групах танцюристів, які під проводом учительки панни Стравняк вивели „Катерину“ були: Іванна і Катерина Пашен, Беті Кузьма, Софія Іваско, Діан Баня і „Тричі“ три перші.

Декорації залі і столів були в руках пані Войтич і Поврозник. В обслузі бенкету взяли участь: Дона Поврозник, Леона Душиня, Милдред Баня, Ольга Маринів, Самдра Козира, Стефа Поврозник, Марія і Діан Душиня, Марія Подні і Анна Дмитко.

Членами комітету в різних функціях були це пані Лесків, Паньків, Рибак і вчителька співу панна Василья.

Ювілейні святкування під-

Михайло Пізнак

НАША СПАДЩИНА

Ми зближаємося до 24-ої найбільшої події в житті, праці і розвитку нашої організації — до 24-ої Конвенції Українського Народного Союзу. Природно, що напередодні такої події кожному з нас насуваються різні думки, пригадується минуле, викистається майбутнє. Не всі ці думки можна висловити на конвенції, бо вона має свою програму, має багато справ, що їх повинна поладити і багато рішень, що їх повинна винести. Але сторінки офіційного органу УНСОЮзу дають на це додаткову нагоду з і неї бажано скористатися.

Ми, вроджені в Америці українці, маємо багато причин гордитися нашим походженням, але найбільшою з них є без сумніву Український Народний Союз, бо він є найбільшою спадщиною, яку нам залишили наші батьки-піонери. Пригляньмося цій нашій спадщині бодей побіжно і переконаємося, що ми справді маємо чим гордитися та маємо за що шанувати і дякувати нашим батькам.

Український Народний Союз був створений на заклик „Свободи“ 64 роки тому в копальняному районі Пенсильванії і став символом та пам'ятником тих, що його творили. Вони важким трудом видобували з-під землі вугілля, щоб забезпечити прогрес і добробут нашої країни. Часом здається, що разом з тим вугіллям вони видобули і Український Народний Союз, щоб забезпечити прогрес і світле майбутнє собі та своїм нащадкам.

Наші співгромадяни з-поміж новітніх поселенців були безпосередніми учасниками і свідками великого пробудження України, вони були учасниками або свідками її гігантського зриву до волі, отже вони мають і привезли зі собою нові світлі традиції. Тепер ми всі, або щонайменше багато з нас, зійшлися в організаційних рядах Українського Народного Союзу та отримали ту велику українську спадщину, спадщину української творчості і розвитку на американо-українському континенті і спадщину українських змагань на рідних землях.

При цьому інтересне явище. Новим поселенцям, які привезли зі собою з України ці найкращі українські традиції, найбільше відповідало Український Народний Союз, доказом чого може послужити факт, що вони в найбільшій кількості заповнили його організаційні ряди. З другого боку також і тим, що їх можна б назвати автохтонами УНСОЮзу, найбільше відповідало саме ці традиції, що їх принесли, ними живуть і їх плетуть наші новітні співгромадяни. Чи не є це доказом, що хоч ми народилися на інших континентах, в інших умовах вирости і виховалися, то тим не менше ми живемо тими самими ідеалами і змагаємося до тієї самої мети? І чи не є це доказом, що Український Народний Союз є справді заморською твердинею та що він оправданно ідентифікується з Американською Україною?

Це можна було досягнути в першу чергу тому, що Український Народний Союз був збудований на правильних і твердих ідейних основах, що він навішав відповідні і слушні найкращі інтереси українських людей, де вони не жили б.

Готовив уряд у складі пані: Гриняків, предс., Савиня, м. предс., Горох, секр., Подола, фін. секр., Яворська, касир.

В Українському Народному Союзі ми маємо сьогодні найкращу і найбільшу ідею, культуру і матеріальну українську спадщину, яка охоплює творчість і надбання двох українських генерацій. Упродовж останніх чотирьох років мені довелося побувати в багатьох місцевостях українського поселення, від ньюйоркської метрополії світу, в якій живу, починаючи, а на західному побережжі кінчаючи. Бував я і в пенсильванській „колиці“ УНСОЮзу та Американської України. Всюди я зустрічав докази свідомості цієї великої спадщини, що її створив і репрезентує Український Народний Союз. Ця спадщина охоплює все, від найменшого імені почавши, а на наших найсміливіших аспіраціях кінчаючи.

Усі ми повинні бути свідомі цього, бо така спадщина зобов'язує. Ми дістали з цієї спадщиною величезні ідейні цінності та матеріальні здобутки. Ми були б негідними цієї великої спадщини, якщо б ми не доклали всіх наших зусиль на те, щоб використати всіх наших можливостей не тільки на те, щоб цю спадщину зберегти, але й щоб її ще більше розвинути та збагатити ще новими цінностями. Наші конвенції, що відбуваються щорічно чотири роки, дають нам добру нагоду усвідомлювати собі цю нашу спадщину, переорієнтувати нашу — так сказати б — адміністрацію на те, щоб ми вміли планити і вирішувати шляхи і напрямки її подальшого розвитку до всього світлішого майбутнього.

50-річчя 172-го Відділу УНСОЮзу в Дітроїті

Управа Братства св. о. Николая, 175-го Від. УНС в Дітроїті. Сидять (від ліва): І. Кальченко, касир, І. В. Лопотак, заст. голова, Т. Гриняй, голова, І. В. Іванчук, секретар і директор УНДому, С. Крупа, заст. секретаря, С. Заломан, директор УНДому; стоять (від ліва): І. Смерка, контролер, П. Хміль, член комісії хворих, Я. Базко, делегат до Відділу УНКА, М. Ярем, член комісії хворих, О. Червак, директор УНДому, В. Яворський, контролер, нема на фото: П. Семегна, контролера й В. Гевка, делегата до Відд. УНКА.

Братство св. о. Николая, Відділ 175 УНСОЮзу, організований 20-го жовтня 1907, є першою українською організацією в метрополії Дітроїт, де вперше поселилися українці. Цей Відділ має за собою історичну заслугу, бо саме завдяки цьому Відділові в Дітроїті постала перша українська католицька парохія, весною 1908 року. Як оповідав покійний Іван Братусь, коли писали до покійного Єпископа з початком 1908 р. за католицьким священником, то Єпископ питався чи існує в Дітроїті Відділ Українського Народного Союзу. Коли Єпископові відписано, що Відділ вже існує, то аж тоді Єпископ погодився вислати священника.

З огляду на те, що в 1957-му році не можна було від-

Ярослав Падох

РОСТЕМО!

Скільки разів у минулому, стоячи на порозі нової Конвенції, могли наші союзові діячі сказати це радісне слово: ростемо! Як відрадно і як надійно могли повторити те слово й перед нашою 24-ою Конвенцією. Мимо всіх передбачуваних песимістів, мимо всіх незлічених дійсних і уявних перешкод, ми йдемо на нашу чергову Конвенцію, на цей наш традиційний сойм, з високо піднесеними чотами. Ми не змарнували чотирьох років, що проминуло поміж останньою і цією конвенціями. Ми не прогалили дорогого часу й не змарнували ранішніх надбань. Таланти дами нам передішли, але не були заперечені в землю, але помножені й западали в береги. Новими тисячами членів збільшилися наші членські ряди. Новими мільйонами збагатилася майно громадян нашої союзової держави. Тому ідемо на Конвенцію ще раз, як стільки разів в минулому, сповнені духом оптимізму. Веземо на неї, як і раніше, тверду й радісну віру в наші сили, в наші можливості, в нашу велику майбутність.

Та й не стільки радість нашої, що ріст нашого Батьківського Союзу. Маємо чимало більше причин для того, щоб нести високо наші чотами та з вірою глядіти в майбутнє. Бо ще ніколи в минулому цього великого краю, який, як і наша рідна Україна, завжди боровся з тиранією й поневоленням у кожному виді, так гордо не мала побіч зоряного американо-українського також блакитно-жовтий, український прапор. На місцях і державних будинках, у святоночі проголошені губернаторами й мейорами — українські діти. Український міністер в центральному уряді в Оттаві! Прем'єр канадського уряду на святкових обходах у 40-ліття проголошення Української Народної Республіки! Це все знаки, певні й нефальшиві знаки, того, що ми ростемо!

Свідомі великої духовної і матеріальної спадщини, отриманої нам давніми піонерськими союзовими поколіннями, об'єднані спільною національною ідеєю й впевнені у великій можливості, які це стоять перед нашою національною громадою на американо-українській землі, йдемо на нашу чергову Конвенцію з твердою постановою закласти на цій місці підвалини на нове чотиріччя розвитку і росту всім нам дорогого Батьківського Союзу, а з ним і всієї українсько-американської громади.

Управа Відділу має в пляні вислати одного курсанта на Українознавчі Курси на Союзівку, і на ту ціль приготувати пікір в парку Діброва на останню неділю в серпні. Управа Відділу планує ще чотиріччя для молодих і старших членів. Відділ є чемпіоном в призначенні членів у передконвенційній кампанії в Дітроїтській окр., бо здобув 79 членів.

Іван В. Іванчук секр. Відділу

НАШ ПАРЛЯМЕНТ

Уже викистається та впрочина хвилинка, на яку велика, бо понад 76-тисячна громада активних і неактивних членів Українського Народного Союзу, а з нею і вся українська спільнота очікує чотири роки та на яку покладає великі надії. Здається, що вже піднісся мотокот, який вдарить об стіл, здається, що вже встала півтисячна громада союзових делегатів, щоб повторити слова проведеної молитви, вислухати привіт і ретупних заваг Головного Предсідника, вшанувати померлих упродовж чотирьох років членів своєї великої організації та, прослухавши традиційні слова: „одні відкидають звичайну конвенцію Українського Народного Союзу“, — почати наради, які без перебільшення рішають про сучасне і ще більше про майбутнє української спільноти в Америці й Канаді.

Що є Конвенція УНСОЮзу? Шостий параграф статуту цієї організації постановляє, так: „Влада законодавча цього Союзу належить Конвенції з представників членів, які є делегати з підвладних відділів, вибрані і затверджені, як означено нижче, і урядовці та члени Головного Уряду“. Значить, Конвенція, себто члени УНСОЮзу через своїх делегатів, мають найвищу владу в УНСОЮзі, вони встановлюють, змінюють чи скасовують і доповнюють статут Союзу та вибирають виконувачу владу, якою є Головний Уряд. Іншими словами, якщо б ми хотіли вважати УНСОЮЗ за малу „державу“ з демократичним устроєм, то членство УНСОЮзу було б „населенням“ тієї „держави“, яке вибрав своїх послів-делегатів, а ті з черги вибирають уряд. Демократичну систему в УНСОЮзі підкреслює, наприклад, постановою статуту, що кандидатом на вибір до головного уряду може бути кожний повноправний член організації, з кваліфікацією на делегата, себто має бути повноправним громадянином нашої союзової держави-організації.

Для ще більшого підкреслення важливості конвенції УНСОЮзу треба, очевидно, зазначити, що така конвенція вирішує долю організації, що має, як сказано, 76,000 активних і неактивних (цих останніх приблизно 3,000) членів та вже справді мільйонно-нову цифру майна — понад 20 мільйонів доларів.

Ці цифри зобов'язують, але не менше зобов'язують, але не можна вбрати і висловити жадними цифрами: величезна спадщина, яку створили справжній „Союз ідей, праці та інтересів“ уже впродовж повних двох генерацій, якщо одну генерацію в такому розумінні означувати віком 30 років.

В таких обставинах, відповідальності делегатів на конвенції УНСОЮзу не можна перебільшувати. Іхнє слово — закон! Тільки для характеристики, що може зробити слово конвенції, згадаймо одну подію з попередньої, 23-ої Конвенції, яка відбулася чо-

тири роки тому у Вашингтоні. Обговоривши справу „Свободи“ і її видання, вислухавши думку за і проти, конвенція схвалила коротку резолюцію, доручаючи Екзекутиві і Редакції „Свободи“, „по-робити відповідні заходи та в по можливості найкоротшому часі приступити до видання відповідного дитячого журналу“. Ця коротка резолюція дала в результаті „Веселку“, яка стала одним з головних факторів у вихованні нашої молоді та принесла УНСОЮзу більше доброї слави і розголосу, ніж будь-яке інше рішення чи діло в тому самому часі. „Веселка“ і її видавець УНСОЮЗ стали темою розмов між дітьми, предметом дебат між їхніми батьками, „Веселка“ занесла наше рідне українське слово для дітей на всіх континентах, почули про „Веселку“ і діти в Україні.

Таких і подібних прикладів творчих рішень Конвенції УНСОЮзу з давнього і недавнього минулого можна б наводити багато більше. Підкреслимо це, щоб ми всі, учасники цього нашого великого парламенту, здавали собі справу з далекості наших рішень, щоб ми всі здавали собі справу, що кожне наше слово може заважити, бо воно може стати законом.

Назвимо один конкретний приклад з того, що стоїть перед нами на цій конвенції. Ряд відділів і делегатів у своїх передконвенційних проских висловили оправдані переконання, що в теперішній ситуації вже неможливо видавати союзовий орган „Свободу за ціну не повинні бути два центи, яку платять за неї члени УНСОЮзу. Є пропозиція, щоб ту ціну на один цент збільшили, себто підвищили до 3-х центів, якщо це взагалі можна назвати „підвищенням“ коли всі газети вже давно коштують по 5, 7 і 10 чи 15 центів за чило. Ми будемо дебатовати за цей один цент, який не може мати будь-якого значення в щоденному бюджеті навіть найбіднішого. Але в громаді, цей цент на „Свободу“ може мати рідше значення для її підтримання і далішого розвитку, а з тим і для розвитку нашої організації, і для розвитку нашої спільноти та наших американо-українських країн, як і для допомоги нашому українському народові в його змаганнях до тієї волі, яку не можна купити за жадні гроші.

Наш парламент — Конвенція Українського Народного Союзу — вже збирається, щоб пережити теперішній стан та визначити шляхи далішого розвитку нашої великої організації, а з цим і всієї нашої спільноти. На перелік цієї конвенції звернені тепер українські очі, очікуючи її рішень. Ніхто не має причин сумніватися, натомість є всі причини вірити, що ці рішення, при Божій помозі, будуть винесені справді в найкращому інтересі нашої організації і нашої спільноти та нашого народу!

ПЕРЕМОЖЦІ В ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ПЕРЕГОНАХ

Це є три переможці організатори членів УНСОЮзу, які досі зайняли три перші місця в „Перегонах на Конвенцію“. Від ліва БОГДАН ЗОРИЧ з Торонто, який здобув уже 62 члени в щорічній кампанії і 157 членів в 1957 р., отже разом 219 членів; ІВАН ОДЕЖІНСЬКИЙ з Філадельфії, який до присягання в минулорічній кампанії 153 члени доложив уже в цій році нових 43 члени, отже разом здобув уже 196 членів; ВОЛОДИМИР ГАВРИЛЯК з Рачестеру, який здобув в щорічній кампанії 22 члени, а в минулорічній 53, разом 75 членів і зайняв тоді шосте місце між всіма змагунами УНСОЮзу.

„РЕАБІЛІТАЦІЙНУ ЕРУ” ОБІРВАНУ

Наслідком деякої відлуння в культурному побуті під Совєтами, що й започаткував десятилітній курс або т. зв. боротьба з культурою особи в 1956 році, були спроби реабілітації різних репресованих, а то й зліквідованих культурних діячів, особливо письменників і мистців, що їх офіційно визначено, як „несправедливо забутих”. З другого боку, письменницькі кола почали у зв'язку з цією реабілітацією проводити заходи для „реабілітації” деяких навіть емігрантських письменників, викреслених в стилістичну добу з реєстру доволених для совєтського населення.

У висліді цієї акції „реабілітовано” для совєтської „животної літератури” ряд осіб, якщо йде про Україну — кілька десятків імен, людей здебільша знаних фізично самим же совєтським режимом. Кожну із реабілітацій проголошували після дуже скрупульованої перевірки біографії і творчості реабілітованого, зазначаючи застереження, що до есентуальних по смертних видань спадщини цих зліквідованих чи пак „несправедливо забутих” будуть влучені не всі, а тільки деякі „витримані” з кожного погляду творці. Із поетів реабілітовано з того часу померлих Василя Чумака, Василя Еллана (Блакитного), Володимира Кобилянського, І. Дніпровського, і розстріляних або померлих на засланні Івана Кулика, Гео Шкурупія, Валеріяна Поїшчука, Євгена Плужника, Івана Микитенка, Андрія Панова, Євгена Фоміна, Олександра Сороку, Василя Бобинського. „Відновлено в правах членів Спілки Письменників України” Василя Микиту, Володимира Гжицького, Зінаїду Тулуб і ще декількох. Не реабілітовано (і навіть не було ніяких спроб в тому напрямі) таких безсумнісних ворогів совєтського режиму й Москви, як Микола Вороний, Микола Зеров, Микола Хвильовий, Михайло Драй Хмара, Павло Филипович, Михайло Семенко, Михайло Погосян, Дмитро Фальківський, Олександр Влизько та інші.

Водночас із цим почалися спроби реабілітувати для підсовєтської літератури й деяких старіших поетів з-поміж „буржуазних націоналістів”, навіть таких, як Богдан Лепкий. Але ці спроби негайно припинено, і в реєстр реабілітованих зміг пройти Максим Рильський з-поміж письменників XX сторіччя тільки одного О. Олеса. Якщо йде про театральну діяльність, то тут виявилися досить активні намагання „реабілітувати” не тільки Миколу Куліша, але й навіть самий театр „Березіль” та його творця Леся Курбаса.

Проте, сподівання деякого із українців закордонном до дальшої поступової відлиги й на дальші реабілітації зліквідованих Москвою культурних діячів (таких, як наприклад, Зеров, Хвильовий та інші) виявилися даремними. Після мимолетного виступу Хрущова і його статті про „зв'язок літератури з життям” почалося поступове прикрічування усяких свободніших проявів у літературі, і спроби надто ревних реабілітантів брутально припинено, а їм самим прищито „реабілітаційні” й всі інші можливості у совєтській дійсності „злочинні”.

Затрубила на відступ в реабілітаційній акції, без ніякого сумніву, за директивною ЦК КПСС найперше сама й Президія Спілки Письменників України. Засідання цієї Президії, що відбулося 10 квітня ц. р., було присвячене майже в цілості справам, зв'язаним з реабілітацією зліквідованих українських письменників і театральних діячів (звідомлення з цього засідання надрукувала київська „Літ. Газета” 15 квітня ц. р.).

Перший виступ на цьому засіданні „новий світ” совєтської літературної критики, правдоподібно, новий нар-

Г. Дем'янович

ПРОФ. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ

„No nation can hope to live, much less to prosper, unless it can think in geographical terms” — пише відомий американський географ Г. Т. Реннер у „Глобальній географії”.

В. Кубійович своєю довголітньою науковою працею в ділянці географії і демографії українських земель створив тривалу картину, яка дозволяє нам розглядати нашу національну територію та її населення як конкретну одиницю в сім'ї європейських націй.

Він являється автором і редактором загального підручника географії України, опрацьованого на сучасних критеріях, першої модерної фізичної мапи українських земель та творцем національного атласу, яким не можуть похвалитися й чисельні державні нації.

За час своєї, більш ніж 35-літньої творчої праці, проф. Кубійович написав десятки праць. Починаючи кар'єру географа, він вивчав й описує ландшафти, пастуше життя людини, розміщення культур і населення Бескидів. Як молодий спеціаліст, виступав на I Слов'янському географічному й етнографічному конгресі в Празі 1924 р.

В подальшому, його зацікавлення скеровувалося в ділянці демографічних дослідів цілої національної території України. В цій галузі він став авторитетом. Такі праці, як „Розміщення населення на Совєтській Україні”, „Українська людність у Польщі”, „Українська національна територія”, „Розміщення рілля на західних землях”, „Джерела до статистики людності українських земель”, „Розміщення українців в Азії”, „Територія та населення українських земель”, „Людність Польщі”, „Віроповідний і національний склад людності Холмщини і Підляшшя”, „Зміни в стані населення в Совєтській Україні”, „Національні відносини в Галичині за переписом 1931 р.”, „Людність Західної Волині”, „Розміщення населення в Україні в рр. 1890-1932”, „Розміщення населення в бойківських Карпатах”, „Українці в Америці”, тощо — перейшли вже в фонд нашої науки.

З ініціативи і під керівництвом В. Кубійовича появились перші карти таких українських просторів, як Посіяння й Лемишівщини, Галичини та Холмщини й Підляшшя. Видання стійкої карти України, якою пильшали на рідних землях читальні, і яка була невід'ємною частиною багажу емігрантів і воїнів — надзвичайно сконкретизувало поняття Батьківщини серед широких мас населення. „Атлас України”, виданий 1937 року з українськими й англійськими поясненнями, був пробною зброєю в арсеналі пропаганди української справи.

Остання етнографічна карта Галичини залишилась як документ для майбутніх поколінь. Вона є однією з найкращих мап того роду у світовій науці. Уже в 1934 р., коли Вол. Кубійович, як молодий учений виступав на Міжнародному географічному конгресі в Варшаві з доповіддю про українську еміграцію в Сибір — поспішали на нього часті

тературної Газети” введено П. Воронька й О. Корнійчук, а введено до неї згаданого вище В. Бураяка, П. Оро-вського, П. Панча і М. Стро-ковського. З виведених трьох Малицького, Корнійчука, Пол-торського призначено до редколегії новоствореного журналу „Всесвіт”, що має бути не тільки журналом СПУ, але й органом агентур-ного Українського товариства культурного зв'язку з закор-доном. Поза редакціями зга-даних журналів і часопису залишався П. Воронько.

О. Р.

Проф. Володимир Кубійович

атаки російських наукових політрхів. А треба знати, що цей рік був роком ліквідації не тільки батька української географії Степана Рудницького, але й тотального нищення української географії й демографії, як і всіх ділянок суспільних наук.

Чимало своїх уваги проф. Кубійович присвятив і популяризації української проблеми. Його перу належать статті німецькою мовою про Донбас, українське населення Сибіру, територію й населення України, та польською мовою про розміщення українців у Сибірі.

В січні 1936 р. в західно-берлінському університеті Фрідріха Вільгельма відбулась виставка мап стійного атласу українських земель, які викликали належне зацікавлення серед німецьких учених. З огляду на загострення політичної ситуації, виставка не могла відбутися в столицях інших держав.

Проф. В. Кубійович умів гуртувати навколо себе науковців. Ще в 1930 р. його заходами появляється „Географічний збірник”, присвячений географії й антропографії галицького району.

Під час останньої війни, коли всі українські національні наукові інституції знайшлися під більшовицькими й були ліквідовані, він робить заходи, щоб створити нову наукову інституцію. Так організується Наукова Рада (1941), а пізніше Науковий Інститут ім. Шевченка (1942), які в німецьких умовах не могли існувати, не проявити будь-якої діяльності, не діставши дозволу влади.

В еміграційних умовах проф. Кубійович продовжує свою працю як географ, демограф, генеральний секретар НТШ і головний редактор „Енциклопедії Українознавства”.

В статті „Сучасні проблеми української науки”, написаній 10 років тому, В. Кубійович висловлюється так про завдання української науки на еміграції:

„Завданням української науки є висвітлити всебічно роль нашої Батьківщини в східноєвропейському ому комплексі, а у зв'язку з цим проблемою взаємодії з нашими сусідами, зокрема з Москвою, Донщиною. Перед нами стоїть потреба опрацювати проблематику наших пограничч. Ми повинні знати точно національні відносини наших пограничних земель, їх еволюцію і ліній розвитку, економічну структуру і стратегічне положення, щоб на цій підставі мати готову свою концепцію будучих границь Української Держави і мати готовий матеріал до оборони цієї концепції”.

Виходячи з цих заповідей, тобто географічних критеріїв, що про них згадується на початку в цитаті Реннера, В. Кубійович віддав великі послуги українській справі.

УСПІХ МИХАЙЛА МОРОЗА

Михайло Мороз, відомий і видатний український мистецтвознавець, пейзажист, що перебував тепер у Нью-Йорку, добився востаннє чималого мистецького успіху. На американській виставці скульптури і малювання влаштованій у днях 11-15 квітня ц. р. в мистецькій колонії Локаст Велі, Н. Й., що в ній взяло участь яких 200 мистців і скульпторів, Михайло Мороз одержав другу нагороду і срібну чашу за свій пейзаж „Феніція”. Коли брати до уваги те, що нагород за традиційне мистецтво було всього дві, як і те, що Михайло Мороз належить до новоприбулих у ЗДА імigrantів, то ця нагорода треба визнати дуже високим признанням для його мистецької творчості.

Нагороджений на згаданій виставці твір вирізнявся американською мистецькою критикою не вперше. Уже в 1956 році образ цей, виставлений в Українському Інституті Америки, був відзначений, як один із кращих мистецьких рецензентом „Нью-Йорк Таймсу”. Красивий „Феніція”, що його автор відмовився продати бажаним американцям і, що прикрашує сьогодні одну із стін помешкання М. Мороза, постійно мистецької галерії мистця, відзначається понад усекий сумнів своїми мистецькими вальорами — чіткою й суцільною композицією і просто цілющою поемою кольорів. На тлі до-тошнього одноманітного тугишнього мистецького пейзажу цей образ глядач сприймає як своєрідну революцію — красу американського краєвиду і мистецького сприйняття і перетворення мистця, що вишлює з його землі, з-посеред інших краєвидів і з іншого мистецького клімату.

Справжнім поетом барв, раціональним мистцем пейзажу називав Михайла Мороза український мистецтвознавець, який рідних землях. Зізнання не тільки у зверхню красу, але передусім у внутрішній чар краєвиду, яка проявлялась в колірній його любові до густоті землі і до її барвистості вроду у різні пори року і дня, привніс до Михайла Мороза і до ЗДА. Перебуваючи тут і несути свою службу мистецтву не раз у дуже важких життєвих обставинах. Михайло Мороз знайшов і взяв у своє „мистецьке посідання” красиві надморські околиці Глен-Кову і потім інтегрований гір та оїк, що нагадували йому і Карпати, і Черемош, і Прут. Улюблені для його мистецького ока околиці відвідує він і напровесні і пізноосеню і влітку і взимку, коли все за-липане снігом і вкрито льдом. Із своїх ескізів, що тримають тяжкими верстами з десятками полотен, що можуть прикрасити і вибагливий салон і мешкальничку, і що їх він називав „студіями” для своїх майбутніх композицій.

Своєю наполегливістю, своєю працею, але передусім своїм захопленням і залюбленістю в краєвид Михайло Мороз має всі дані стати одним із видатніших мистців американського краєвиду. Влаштована й упритуленна для ширшого американської публіки виставка його американських

Михайло Мороз

красивих була б напевно реабілітаційною і для широких кіл вибагливої публіки і для су-ворої й ексклюзивної у своїх оцінках американської мистецької критики. Як показують його дотеперішні успіхи, Михайло Морозові треба залишатися далі собою і в світовідчуженні і в світовідтворюванні, відокремлюючи все більше свої мистецькі засоби.

Михайло Мороз (народжений 1904 року) має за собою довгий, трудний, але й звитязний мистецький шлях, що його почав рівно 35 років тому студентом мистецької школи Олександра Новаківського, яка в той час була насправді окре-мим мистецьким факультетом Третього Українського Університету, школи, в якій вчили такі авторитети як с.п. Митрополит Андрей Гоф Шептицький, проф. В. Пещанський, арх. Нагірний, Курило, Микола Вороний та інші. Завершував свої студії Михайло Мороз у Парижі в рр. 1927-1930 і в Італії до 1932 року. З 1925 року і потім був активним учасником багатьох мистецьких виставок, що їх влаштовували у Львові РУВ, АНУМ і потім спілку українських образотворчих мистців. В березні 1941 року виставка праць Михайла Мороза і його великого вчителя Олександра Новаківського відбулась навіть в Москві, куди вивезено декілька творів Михайла Мороза іде критика (А. Аквілс) в'їзнула в цей його любов до землі і свіжості кольористу його краєвидів. Емігрувавши в 1944 році на Захід, Михайло Мороз не залишав ніколи свого мистецтва, а його мистецькі праці були прикрашою ба-гатьох мистецьких виставок в Німеччині і від грудня 1941 року в ЗДА.

Продовжуючи так наполегливо, як і досі, свою образотворчу працю, Михайло Мороз, повний мистецької енергії, творчих задумів та плянів, має всі дані на те, щоб добитися як кращих успіхів і признань, як ті, що їх він добився на квітневій виставці в Локаст Велі, в квітні ц. р.

Б. Кравців

• Maxwell C. Raddock. Portrait of an American Labor Leader: William L. Hutchison. American Institute of Social Science. New York, 1955, ст. 430.
• Felix Gross. The Seizure of Political Power in a Century of Revolutions. Philosophical Library. New York, 1958, ст. 400.

Михайло Мороз

„Озеро Кенігзе”

КЛИЧ

„Кличте, кого можете... всіх, всіх, хто сі...”
Передсмертні слова Івана Франка.

Стилася день, поблідлий і хисткий,
Натвердо прокинувався до небосхилу,
Та він ще рухом нестриваним руку
Хотів схопити нестривалу силу.

І вміть стихлилися... Зморено знеміг.
Лице, як свічка, тануло вогком.
„Поклижіть всіх... усіх, хто сі... усіх!”
Він ще жадав сказати віще слово.

Вдівлявся спразло в обрис облич...
Вжонив повітря... Зівів на злишину...
І змовк... погас... Якій вогненний клич
Хотів Ти кинути нам, карпатський сину!?

Здавалося: затихнув цілий світ,
Та кров'ю в мозку билось гарячково:
— Троюху граніт! — Франковий заповіт.
— Лунайте скело! — як пророка слово.

МАЗЕПА — ГЕТЬМАН УКРАЇНИ

Оце появилася книжка, п. н. „Мазепа”, написана проф. К. Меннігом. Твір читається із зацікавленням і треба прочитати його всім українцям, що знають англійську мову, тому що в цій книзі знайдуть цінний матеріал для відновлення і доповнення їхнього знання про великого гетьмана. Книжку треба поширити між не-українцями, щоб ознайомити їх з однією важливою добою нашої історії.

Те, що ми прогалили під Полтавою, не робить Мазепу меншим в наших очах. Програма при сприятливіших обставинах могла бути виграною. Програма під Полтавою стала поштовхом до українського відродження. Українська нація по татарському погромі в 13-му столітті забулася на очі світу — скаймі Європи. Вона пригадалася дітями Хмельницького і Мазепи. Те, що кілька століть уважали незначним племенем на окраїнах Польщі, Литви і потім Московії, виступав на арену, як козацька нація, як українці. В змаганні до кращого мають християнський поодинокі люди й народи. Полтава, як і події 1919 р., були етапами цього християнського шляху і ми віримо, що Україна, подібно як інші народи, добу-де волю на цьому шляху.

На підставі названої книжки читачам буде цікаво прослідити розвиток української культури за Мазепи, літератури і мистецтва, особливо архітектури — при задовільному матеріальному положенні краю, при повному державному скарбі, при організованій військовій. Хмельницький володів закоротко, щоб вжити такий успіх.

Спитав дехто про критичні завади до твору. Може вони часом і потрібні. Нам відомий випадок, в якому два автори були ентузіастами одної справи. Коли ж один з них написав твір про цю справу, то другий в рецензії підкреслює, що його колега не відмітив ані одної критичної думки і тим обнизяв вартість свого твору. Клопот у цьому, що він не подав, які це критичні думки могли бути.

Відома, що проф. Менніг написав кілька творів про Україну, як наприклад про її літературу, історію, про Шев-

ченка і про сучасний її стан і „Мазепа”, написана проф. К. Меннігом. Твір читається із зацікавленням і треба прочитати його всім українцям, що знають англійську мову, тому що в цій книзі знайдуть цінний матеріал для відновлення і доповнення їхнього знання про великого гетьмана. Книжку треба поширити між не-українцями, щоб ознайомити їх з однією важливою добою нашої історії.

Те, що ми прогалили під Полтавою, не робить Мазепу меншим в наших очах. Програма при сприятливіших обставинах могла бути виграною. Програма під Полтавою стала поштовхом до українського відродження. Українська нація по татарському погромі в 13-му столітті забулася на очі світу — скаймі Європи. Вона пригадалася дітями Хмельницького і Мазепи. Те, що кілька століть уважали незначним племенем на окраїнах Польщі, Литви і потім Московії, виступав на арену, як козацька нація, як українці. В змаганні до кращого мають християнський поодинокі люди й народи. Полтава, як і події 1919 р., були етапами цього християнського шляху і ми віримо, що Україна, подібно як інші народи, добу-де волю на цьому шляху.

На підставі названої книжки читачам буде цікаво прослідити розвиток української культури за Мазепи, літератури і мистецтва, особливо архітектури — при задовільному матеріальному положенні краю, при повному державному скарбі, при організованій військовій. Хмельницький володів закоротко, щоб вжити такий успіх.

Спитав дехто про критичні завади до твору. Може вони часом і потрібні. Нам відомий випадок, в якому два автори були ентузіастами одної справи. Коли ж один з них написав твір про цю справу, то другий в рецензії підкреслює, що його колега не відмітив ані одної критичної думки і тим обнизяв вартість свого твору. Клопот у цьому, що він не подав, які це критичні думки могли бути.

Відома, що проф. Менніг написав кілька творів про Україну, як наприклад про її літературу, історію, про Шев-

ченка і про сучасний її стан і „Мазепа”, написана проф. К. Меннігом. Твір читається із зацікавленням і треба прочитати його всім українцям, що знають англійську мову, тому що в цій книзі знайдуть цінний матеріал для відновлення і доповнення їхнього знання про великого гетьмана. Книжку треба поширити між не-українцями, щоб ознайомити їх з однією важливою добою нашої історії.

Те, що ми прогалили під Полтавою, не робить Мазепу меншим в наших очах. Програма при сприятливіших обставинах могла бути виграною. Програма під Полтавою стала поштовхом до українського відродження. Українська нація по татарському погромі в 13-му столітті забулася на очі світу — скаймі Європи. Вона пригадалася дітями Хмельницького і Мазепи. Те, що кілька століть уважали незначним племенем на окраїнах Польщі, Литви і потім Московії, виступав на арену, як козацька нація, як українці. В змаганні до кращого мають християнський поодинокі люди й народи. Полтава, як і події 1919 р., були етапами цього християнського шляху і ми віримо, що Україна, подібно як інші народи, добу-де волю на цьому шляху.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ньюарк, Н. Дж.

3 діяльності Від. Організації
Оборони Лемківщини

27-го квітня відбулися в залі міської «Сіті» при 18 Енню перші сесійні засідання Відділу, на яких Управління заступало за своїх дотеперішніх діяльність. Сесійні засідання Відділу, який очолює Петро Жидовський, він привітав привітними членами і гостями та представив представників Відділу ООЛ з Ньюарка, п. Ст. Жидовського, який інформував про розвиток нашої Організації, як ринку: говорив про потреби й завдання газети «Лемківська Вісті», перше число якої вже появилася заходами й стараннями Відділу ООЛ в Ньюарку.

З черги звітували поодинокі члени Управи — секретар М. Фарбанець прочитав протоколи з усіх дотеперішніх засідань Управи; секретарі подали стан каси, орг. референт подав кількість членів, а місто-голова говорив про залучення імпрези, які Відділ залучує виступами в підходящі сезони.

Зі звітів виявилось, що за рік минулий діяльність Відділу була дуже активною. Над звітими і над залученням майбутньої діяльності Управи співзаставили життя й референс, а в якій забили голос привітні члени й поодинокі діячі. З ходу тої дискусії можна було констатувати охоту та багату допомогу в розбудові Відділу та призначенні фондів для допомоги українцям в Польщі.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

Управління Відділу просить велику українську громаду, що живе в самому Ньюарку й околиці, в першій мірі всіх українців-вояків з Лемківщини та всіх інших теренів України, взяти членську участь в «Лемківській Забаві», що відбувається в суботу 31-го травня, а пізніше в неділю, 25-го травня 1958 року.

«Лемківському Пікніку», і тим уможливити придати фонди на таку шляхетну ціль, як допомога знедоленим рідним братам і сестрам в Краю.

Під кінець сесійні засідання збірку на фонд розбудови «Лемківських Вістей». Пожертви зложили: по 5 дол.: Петро Цицла, Ілько Саракун, Микола Прудяк, Михайло Фарбанець, Петро Жидовський; Іван Котляр дол. 3 і по 1 дол.: Дмитро Фучило, Іван Юшак, Методій Медюх, Андрій Шопка, Стефан Фучило, Петро Вахвич. Разом 34 дол. Редакція «Лемківських Вістей» щиро дякує всім жертводавцям за пожертви.

Ст. Ж.

Дітройт, Міш.

Радіона передачі ТУСМ-у присвячена книжці і бібліотеці

Добру роботу започаткував О. Д. Товариства Української Студентської Молоді ім. М. Міхновського в Дітройті, який свого навігую радіону передачу присвятив українській книжці та бібліотеці.

14-го квітня студ. Ярослав Чехун виколовнив через Дітройтське радіо коротку аудію, в якій торкнувся стану українських бібліотек, як також книжок в публічних і інших бібліотеках. Доповідач в першу чергу навізав до американських бібліотек, що відбуваються в дні 16-23 березня ц. р., виваючи на те, як багато уваги американці присвячують справі книжки та розбудови бібліотек. В Дітройті в публічній бібліотеці існує українська бібліотека, де є книжки в тридцятьох різних мовах і так в польській мові 13,500 книжок; в німецькій 9,800; у французькій 3,048; в мадлярській 2,619; в іспанській 2,600; в італійській 2,116; в єврейській та жидівській по 1348; а в українській лише 1,000 (тисенча).

Далі доповідач вказав, що в сусідньому Гемптрі, де живе більше українців, як в самому Дітройті, в публічній бібліотеці не більше українських книжок як — 100 (сто). В публічному Дітройті немає українського відділу.

Ще гірше справа стоїть з англійськими книжками про Україну, іх за малими виїзками немає в публічній бібліотеці. Деяка кількість англійської літератури є на Вейнському університеті, але цього замало.

Доповідач ствердив, що українська книжка (та взагалі книжка) є великою рідкістю в нашому політичному емігранті. В Дітройті живе 60,000 українців, та існує понад 60 товариств, але є члени лише дві українські бібліотеки, де можна позичити українські книжки.

Доповідач висловив живий відгук серед українського громадянства великого Дітройту. Треба сподіватися, що Дітройтська громада на будуче більше уваги присвячуватиме українській книжці.

М. Кравчук

Щадничо-Позичкова Спілка „Тризуб” в ШІКАГО, ІЛЛ.

— розписує —

КОНКУРС НА СТИПЕНДИЮ НА КУРСИ НА „СОЮЗІВЦІ” РЕЧЕНЕЦЬ ДО 15-го ЧЕРВНЯ 1958 р.

УМОВИ: Члени УНСОЮЗУ від 16-21 року життя, без огляду на місце перебування в Америці або Канаді, можуть взяти участь в конкурсі. Петити мають написати тезу на тему: „Чому українська мова в Америці або Канаді єсторонити від українських організацій?”

Голоситись до: Trident Savings & Loan Ass'n 1935 — W. 57th c/o PETER PUCILO. Chicago, Ill.

Увага! ДЖЕРЗІ СІТІ й ОКОЛИЦЯ! Увага! ВІДІЛ УКА в ДЖЕРЗІ СІТІ при співучасті всіх Українських Організацій

— улаштує —

в неділю, 1-го червня 1958 р. ВЕЛИКИЙ ПІКНІК в парку PATRYLOW'S GROVE, Kenilworth, N. J.

І запрошує на нього ВСІХ УКРАЇНЦІВ з ДЖЕРЗІ СІТІ, ЦІЛОГО СТЕЙТУ І НЬО ЙОРКУ. ПАРК відкритий від год. 11-01 перед полуднем.

До тамтих пригараються оркестра „СУРМА” Смакий буфет у ширді Сестринства. ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕННЯ НА БУДОВУ НОВОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ДЖЕРЗІ СІТІ.

ДОЗІД: автобуси — їдуть від год. 11-01 до 1-01 біля церкви (на розі вулиць Sussex і Greentree) та біля домів УКА при 423 Hoboken Ave. автобус — дорогою ч. 1. за Ньюарком скрутити направо на дорогу ч. 22 і їхати до склепу „Американ Шоп”. За цим склепом скрутити на третій переїзд вліво і скрутити на першій дорозі направо. Слідкувати за догонками, що будуть там уміщені.

СВОБОДА НАРОДАМ! Прихильники АБН в Америці й Організації Визвольного Фронту в Нью Йорку

під протекторатом ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ міста НЬО ЙОРКУ (Філія УКА)

— запрошують —

ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА „ПОЛІТИЧНУ ДОПОВІДЬ” яку виступить

бувший прем'єр Українського Державного Правління 1941 року, провідний член ОУН ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО

яка відбувається в залі MANHATTAN CENTER (311 West 34th Street, New York City) в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 року

О ГОД. 4-й ПО ПОЛУДНІ. В ПРОГРАМІ доповідь на тему: „ВИЗВОЛЬНА БОРОТБЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ І ВІЛЬНИЙ СВІТ”.

Масовою приваємстю на доповіді, виявим нашу солідарність з боротьбою АБН за визволення поневолених Московіти народів.

КОМІТЕТ

„ЧОМУ НАС НЕ ЛЮБЛЯТЬ?”

(Закінчення, зі стор. 2-0).

зус світ проти його найбільшого в історії ворога.

Який ефект? Американці збирають ненависть, посилюючи матеріальну допомогу. Американцям зазвичай цих багатств, але ніхто не показує охоти за марииво збагачення боротись із більшовиїзмами! Навпаки, горді у своїй бідності, зодягнуті в лахміття, світові маси кидають каміння і плюють на американських представників, що відвідують їх у „кедільках”, оферують грошову допомогу й називають цей бізнес — поїздом до доброї волі.

У що мають вірити союзники ЗДА? Союзники ЗДА не зростають в атмосфері долара й зв'язаних з ним матеріальних благ, вони здебільша долари й не знають. Якщо взяти їх всіх разом чи кожного зокрема, вони всі зростають в атмосфері якоїсь ідеології, якоїсь віри у світову справедливість, у право своїх народів на волю, зростають дуже часто в боротьбі за своє існування, і для них поняття матеріальних благ нічого не означає. Історичний розвиток створив Америку найсильнішою потугою світу, і мимоволі всі слабші і покривляють вбачають у ній свій порятунк, вбачають допомогу і чекають на неї всіми своїми почуттями та надіями. Ім не треба грошей і тільки грошей. Ім треба почуття, що Америка стоїть з ними, у лихому чи добром, що Америка готова за їхній лад у світі так само проливати кров, як і вони її лють. Це є солідарність душ, солідарність спільної віри, спільної ідеологічної настанови, якої від Америки чекає справжній змін, кращих змін, світ. Тим часом, неначе на глум,

всі ці фактори пропагуються і підступно використовуються більшовиїзмами, саме тим рухом, що його знищення повинно бути ціллю вільного світу.

Ціль треба мати. Ціль треба ясно і чітко поставити. І до цієї мети треба йти послідовно, без відхилень. Війну в Кореї треба було закінчити не на 38-й паралелі, але щонайменше на ріці Ялу, щоб американський воєн і громадянський відчув, що його жертви пішли не на марне, що він приніс волю і допоміг одному народові її втримати. Америка раділа із закінчення війни, світова опінія здвигалась плечима: з чого радіти? Із статусу кво, з нічисті? І за те проливати стільки крові? Повстання на Мадящині, як жадна ще подія перед тим, поділило світ зразу ясно і чітко на два табори. Один із тих таборів мусить загинути, двома не існувати. Нашою метою є, щоб загинув табір найнижчих істинств, табір сконденсованого зла, табір більшовиїзський. А що сталося? При всій наявності американської потуги, при всіх виявах співчуття світу, загинув кращий табір, загинув у безвиглядній боротьбі, захищений у своїй вірі в правдивість і справедливості своєї боротьби, у слушності своїх ідеалів. Куди спрямувалось гірке розчарування світу? В бік Америки.

Чи після цього зрозуміла Америка, чому її ненавидять? Ненависть розчарування далеко страшніша, як ненависть стандартних ворогів. Німці збудили в українському народі 1941 року велику надію самим фактом свого удару на СССР, але коли наш наріз переконався, що з цього нічого не вийде, його розчарування стало керівним фактором нашої боротьби проти німців. Не дай, Боже, щоб таке розчарування стало гаслом світу у відношенні до Америки. На жалі, позначки, що так починає бути, такі недвозначні, що навіть наш віде-президент не міг їх не доглядати.

Отже, найвищий прийшов час, щоб Америка переглянула свою експортну політику. Світ потребує не так пакети з грибами, за які сини різних доморощених диктаторів можуть третьорядним артистам купувати хутра і авта, а шейки золотити свої сліди у пісках пустині, світ потребує підтримки у своїй вірі в перемогу добра над злом. А це вимагає цілковитої ревізії американської політики взагалі. На фоні велетенських вибухів гідрогенних бомб, перед маривом атомової, безпечної війни така ревізія не тільки вказана, вона є єдиним рятунком вільного світу взагалі і Америки зокрема.

Далі доповідач вказав, що в сусідньому Гемптрі, де живе більше українців, як в самому Дітройті, в публічній бібліотеці не більше українських книжок як — 100 (сто). В публічному Дітройті немає українського відділу.

Ще гірше справа стоїть з англійськими книжками про Україну, іх за малими виїзками немає в публічній бібліотеці. Деяка кількість англійської літератури є на Вейнському університеті, але цього замало.

Доповідач ствердив, що українська книжка (та взагалі книжка) є великою рідкістю в нашому політичному емігранті. В Дітройті живе 60,000 українців, та існує понад 60 товариств, але є члени лише дві українські бібліотеки, де можна позичити українські книжки.

Доповідач висловив живий відгук серед українського громадянства великого Дітройту. Треба сподіватися, що Дітройтська громада на будуче більше уваги присвячуватиме українській книжці.

М. Кравчук

Щадничо-Позичкова Спілка „Тризуб” в ШІКАГО, ІЛЛ.

— розписує —

КОНКУРС НА СТИПЕНДИЮ НА КУРСИ НА „СОЮЗІВЦІ” РЕЧЕНЕЦЬ ДО 15-го ЧЕРВНЯ 1958 р.

УМОВИ: Члени УНСОЮЗУ від 16-21 року життя, без огляду на місце перебування в Америці або Канаді, можуть взяти участь в конкурсі. Петити мають написати тезу на тему: „Чому українська мова в Америці або Канаді єсторонити від українських організацій?”

Голоситись до: Trident Savings & Loan Ass'n 1935 — W. 57th c/o PETER PUCILO. Chicago, Ill.

Увага! ДЖЕРЗІ СІТІ й ОКОЛИЦЯ! Увага! ВІДІЛ УКА в ДЖЕРЗІ СІТІ при співучасті всіх Українських Організацій

— улаштує —

в неділю, 1-го червня 1958 р. ВЕЛИКИЙ ПІКНІК в парку PATRYLOW'S GROVE, Kenilworth, N. J.

І запрошує на нього ВСІХ УКРАЇНЦІВ з ДЖЕРЗІ СІТІ, ЦІЛОГО СТЕЙТУ І НЬО ЙОРКУ. ПАРК відкритий від год. 11-01 перед полуднем.

До тамтих пригараються оркестра „СУРМА” Смакий буфет у ширді Сестринства. ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕННЯ НА БУДОВУ НОВОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ДЖЕРЗІ СІТІ.

ДОЗІД: автобуси — їдуть від год. 11-01 до 1-01 біля церкви (на розі вулиць Sussex і Greentree) та біля домів УКА при 423 Hoboken Ave. автобус — дорогою ч. 1. за Ньюарком скрутити направо на дорогу ч. 22 і їхати до склепу „Американ Шоп”. За цим склепом скрутити на третій переїзд вліво і скрутити на першій дорозі направо. Слідкувати за догонками, що будуть там уміщені.

СВОБОДА НАРОДАМ! Прихильники АБН в Америці й Організації Визвольного Фронту в Нью Йорку

під протекторатом ОБ'ЄДНАНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ міста НЬО ЙОРКУ (Філія УКА)

— запрошують —

ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА „ПОЛІТИЧНУ ДОПОВІДЬ” яку виступить

бувший прем'єр Українського Державного Правління 1941 року, провідний член ОУН ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО

яка відбувається в залі MANHATTAN CENTER (311 West 34th Street, New York City) в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 року

О ГОД. 4-й ПО ПОЛУДНІ. В ПРОГРАМІ доповідь на тему: „ВИЗВОЛЬНА БОРОТБЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ І ВІЛЬНИЙ СВІТ”.

Масовою приваємстю на доповіді, виявим нашу солідарність з боротьбою АБН за визволення поневолених Московіти народів.

КОМІТЕТ

Англійський прем'єр приїде до ЗДА й Канади

Лондон. — Офіційно проголошено, що 6-го червня ц. р. з Лондону відлетить прем'єр Герольд МенМілен, який наступного дня прилетить до Нью Йорку, звідкіль відлетить до Вашингтону. Однак поки він розпочне наради в Білому домі, він візьме участь в університетських святкуваннях в стейті Індіана та в Балті-морі. Народи з президентом Аїзенгавером і державним секретарем Доллесом триватимуть до 11-го червня, після чого МенМілен відлетить до Канади на наради з прем'єром Діфенбекером.

УВАГА! УКРАЇНСЬКИЙ УВАГА!

СПОРТОВИЙ КЛУБ міста НЬОАРКУ, Н. Дж.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”

запрошує ГРОМАДИНСТВО НЬОАРКУ ТА ОКОЛИЦІ на свою

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ 3 ТАНЦЯМИ

яка відбувається в СУБОТУ, 24-го ТРАВНЯ 1958 р.

в приміщенні „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ” при 506-508 — 18th Ave., Newark, N. J.

Знаю оркестра — Б. ГІРНЯКА. Приютно прибрано зал.

ПОЧАТОК о год. 8-й вечора.

УВАГА! УКРАЇНСЬКИЙ УВАГА!

СПОРТОВИЙ КЛУБ міста НЬОАРКУ, Н. Дж.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”

запрошує ГРОМАДИНСТВО НЬОАРКУ ТА ОКОЛИЦІ на свою

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ 3 ТАНЦЯМИ

яка відбувається в СУБОТУ, 24-го ТРАВНЯ 1958 р.

в приміщенні „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ” при 506-508 — 18th Ave., Newark, N. J.

Знаю оркестра — Б. ГІРНЯКА. Приютно прибрано зал.

ПОЧАТОК о год. 8-й вечора.

УВАГА! УКРАЇНСЬКИЙ УВАГА!

СПОРТОВИЙ КЛУБ міста НЬОАРКУ, Н. Дж.

О. Дереш

МЕЖА

(1)

А тепер, ви, Головачу, грунт якого лежав по другій стороні дороги. Свідок відповідало йому і стачено на запити судді. Але важко було йому точно означити границі пірних сторін. Одного разу зупинив один трохи сусідньої ниви, другий раз але наставлений плут заорав більшу ниву, і границя пересувалася то в одну, то в другу сторону. Свідок своїм звичайним пірним на постійній межі своєї ниви, і з його зізнанням виходило, що Головач таки переорав ниву Долішнього негата, от так на пару цілих. Головач шось пошептал із своїм правним дорадником, який зловив мучив свідків абсолютну сторону різниці засамі невідомими запити щоб показати перед класом: прийнявши свою дбайливість поперіти йому справу. Тож тепер почав ставити до свідка різного роду запити піднесеним голосом:

REAL ESTATE

БУДИНКИ НА ПРОДАЖ
Продається
8-пог. муров. будинок, біля
Промисл. Парку в Брукліні.
Готівки — \$4,000.
Телефонуйте:
PR 2-2323 — аден
PR 2-8694 — вчорами

— Ви як довго уживаєте
внй грунт?
— Та від малого хлопця.
— То ви може ще скажете
чи той же опали?

ПРАЦЯ • Help Wanted Male-Female •

ПОШУКУЄМО
КАНЦЕЛЯРІЙНОГО УРЯДНИКА (-ЧКУ)

що пише на машині
по-англійськи й по-українськи.
Може працювати цілий день або part-time.

Головентис:

MERCURY

80 E. 7th Street New York City OR 4-3930

MISCELLANEOUS

ЯКЩО ВЖЕ С ЧАС, ЩОБ ВАШЕ СТАРЕ АВТО
ПІШЛО У ВІДСТАВКУ І ВИ МАСТЕ ОКО НА НОВЕ,
ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО БАНК ПРОПОНУЄ ВАМ ЕКОНОМІЧ-
НУ П ДОГІДНУ АВТОВУ ПОЗИЧКУ.

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

IN JERSEY CITY
Montgomery at Washington St.
• Jackson at Wilkeson Ave.
• Central Ave. near Bowers St.
• Pavonia Ave. at Grove St.
• 40 Journal Square
Відкрито:
• в ПОНЕДІЛОК вчором
• у П'ЯТНИЦЮ вчором
Member Federal Deposit Insurance Corporation

BORROW HERE — INSURE LOCALLY

ШКИРА — НОВІ НИЗЬКІ ЦІНИ
ДО ВСІХ ЧАСТИН ЄВРОПИ

Найкращий ЮНТ зі всіма додатками на 4 ПАРИ
ЧОБИТ з ПЕРЕСІЛКОЮ, забезпеченням та
оплатою мита
ШКИРА БОКС з усіма додатками, як вище, на
4 ПАРИ ЧОБИТ (импорт бокс з Німеччини)
Ця сама шкура (БОКС) на 6 ПАР ЧЕРЕВНИКІВ
з ховляками (импортний бокс з Німеччини)
Або ЮНТ, як вище
Шкуру вивеземо безпосередньо, з ВЛАСНОЇ ГУРТІВНИ
— негайно по одержанні замовлення — Вашій Родині.

— М'ясом великий вибір шкіри.
— Удільмо інформації в українській мові.
N. Y. & N. J. LEATHER CO.
S. GOLDBLATT, Prop.
186 Monroe Street — PR 2-7037 — PASSAIC, N. J.
Фірма існує вже 50 років.

НАВІТЬ НАЙБІЛЬШЕ ХВОРІ
НЕ ПОВИННІ
ТРАТИТИ НАДІ

ВСЕ ХТОСЬ НАВІДІТЬСЯ, ЩО ВАМ ПОМОЖЕ.

МОЯ ЦІЛЬ ПОМАГАТИ ХВОРИМ
ВІДЗНАТИ СВОЄ ЗДОРОВ'Я
ПРИРОДНОЮ СПОСОБОМ
(ПРИРОДНОЮ МЕТОДОЮ).

Година прийняття:

ЩОДЕННО від 9-ї рано до 7-ї вечора.
В неділю і свята за попереднім запитом.

Tel.: JOSEPH MILLER, D.C., Ph.C.
790 BROAD STREET
NEWARK, N. J.

— Та то, правда, не я орав
і покійний батько, а я пома-
гав коні провадити.

— Скільки літ ви самі ужи-
ваєте?

— Вже від дуже давня.

— Вже від дуже давня! Я
нає питаю скільки літ?

— А чому не рахували?

— Бо мені непотрібно було.

Як би я знав, що буде такий
дурний процес за грудку землі,
і що вам треба буде де зна-
ти, то може був би собі записав.

Адвокат почав злоститися.

— Ви не давайте філосо-
фію, а відповідайте на запити.

— Ані разу не відорали від
цієї межі, на яку покликую-
теся?

— Та пощо мені відорюва-
ти, коли то моя власна. Я мо-
жу з нею зробити все, що мені
добудеться, то я її де рудую,
то хочу мати спокій. Не лізу
чуже, ніхто не подіє в
ій грунт. Не хочу я на мою
грунт такого весілля з музи-
кою, яке собі справили Голо-
вач і Долішній. Я з моїми су-
сідами живу в згоді. Не маємо
ж собою сварки, а як ко-
ли б була, то ми її поділили
б мирно.

— Присягнете на те, що
Головач переорав ниву До-
лішнього? Покажете точно, де
границя обох грунтів? Чи До-
лішній з вами споріднений?
Чи він вам допомагає при жи-
воті і сінокосях? — падали
апліти.

Суддя припинив бомбарду-
вання свідка.

— Чи вже коли було непору-
шення між сторонами про-
тежу, коли перший раз? —
апліти свідка.

— Часами були суперечки,
але жодна не тривала. Коли
перший раз, то так поспра-
ді. Можливо, тридцять
ж менше або більше літ
то мені собі погадати.

— Покліть. Може в тім ча-
сі, як вони почали спорити за
тежу, шось важкого скоїлося
вашім селі? Прийшов новий
ан-отець до села, повільно
була, школу будували?
ну й погадати собі.

— Пане суддя, то вже дав-
но було, ще Абрамчик хлоп-
иєм до школи не ходив.

— Про якого Абрамчика ви
говорите?

— Та про того, що до нас
чимось зайшов, коному від-
ня вивавдував, людям гро-
ї на добрі відсотки позичав,
потім так розбагатів, що по-
чав у людей землю експлуа-
тувати, а поселянський грунт
зняв. За кілька літ цей грунт
та пана відкупив і сам на ній
оселяється.

— А про якого хлопчиська
і згадували?

— Про його сина, який де-
віста у школу ходив, а тепер
ін адвоката вивчився.

— А де він тепер живе?

— Питай зацікавлений суддя.

— Та в тім самім місці, що
так суддя.

— Я такого адвоката не
знаю.

— Та знаєте, пане суддя,
обре знаєте! От він Головача
зв'язав, та хотів від мене
овідати, чи я метишки про-
дажу, хто, коли, й де грунт
перепорос.

Лише адвоката зблідло, як
полотно, білене на сонці, а по-
терпілі очі дивилися повні
злости на весело усміхненого
челянина. Усміхався челянин,
і Іваніха відвернулася, за-
крила лице запаскою і душі-
лась від сміху.

— А тепер будемо робити
чежу, — порушив неспокійну
чоловічку суддя. Знову за-
чав напружений настрій.
Тоді він взяв перший колос
з руки, встромив його мен-
шій всередину спірного
кляпачка землі і звелів од-
ному з господарів вбити. Івані-
ха забула про сміх і немов
роздрознена кітця, що захи-
щає свої котятка, кинулася

зперед і почала виривати ко-
лик із землі.

— Ти чого б'єш колосик у мій
руч? Не-видиш, де межа?

— Та також тимчасові багачи-
ми і хочеш нас грабувати. За-
бираєш з нашої ниви, бо ко-
ликом голову розв'язав! — Во-
на відтрутила господаря, що
вбивав колос, витягнула
його з землі і почала впижа-
ти в місце, означене поперед-
ній мужем, викрикуючи, що
там має бути границя.

— Що ти, бабо, хочеш тут
судити? Йди собі і сиди тихо.

— то до арешту скажу замкну-
ти, — погрозила суддя і звелів
вбити колос: там, де він пока-
зав.

Колос виліз уже цілий ряд
олівок, розмежовуючи поди-
торі, Іваніха, яка спочатку
лягалася була погрози судді
нову кинулася боронити ме-
жі. Кожен удар соніри і
алик болісним відгомону-
вдів в її голову, а в грудях
ула вона біль, немов би го-
трі кінці потікля розривали
і ребра. Побігла до червоно-
тальника, що його почали вби-
ти, вхопила його руками.
Тохилялася над ним і заго-
лосіла:

— На, бий по мій нещас-
ній голові! Забий мене, а не
дам моєї праці. Чим я собі блі-
ди дити вигороду, коли відби-
раєш від них ниву? Торби їм
пошию й на жерби пошлю.
Тобі з голоду не позикали.
Дивись, добрі люди! Багача-
ка нива аж спухла, так об-
жерлася нашого гонту. По-
чу ще того мало. Хоче ще ре-
шту заробувати. Гадас, що
своє багатство до гробу забере.
Бог тебе тяжко скарає за
таку кривду. — Іваніха під-
несла голову і важко сльозами
колилася по її лицю, як котяться
розтоплені краплини свічки,
али гніт знігався додолу.

Насильно жінки відтягнули
Іваніху на сторону, але вона
довго ще хлипала, повна болу
і переконана, що зроблено їй
теликую кривду.

Суддя зробив помилку, по-
теркнув нову границю у су-
овім протоколі, який підпи-
сали адвокати, і проголосив,
що устійною границі грунтів
чітко під загрозю ками не
міс порушувати. Комісія від-
хала. А коли вже відійшли
всі, коментуючи останню по-
дію, біла нива залишилася
тільки Іваніха, скупуючи важ-
кі думки. Кілька зрушених
грудок землі скотилося поволі
з лану Головача і прилягли
то ниві її чоловіка. — От, са-
ма земля знає, до кого во-
на належить. Дивися! Самі
грудочки, котяться до нашої
ниви й горнуть до неї, як
малі діти до матері. — І Іва-
ніха, повна внутрішнього
вдоволення, немов сповнюючи
святий акт, пригорнула
повну жемтю грудку землі і
середина межі до чоловікової
ниви.

3 глибоким смутком,
хилить голову над сивою могилкою

бл. п. ВОЛОДИМИРА ПАВЛУСЕВИЧА
догального професора і опікуна нашої класи, визначного педагога
і професора середніх шкіл „Рідна Школа“ на Україні і на еміграції.
АВІТУРІСНІК 1938 р.
Української Ділової Гімназії „Рідна Школа“
в Станіславоці

ЧИСЛО УЧАСНИКІВ НА
СВІТОВІЙ ВИСТАВЦІ В НЬО
ПОРКУ ЗІЗНИЛИСЯ
НА 15%

Нью-Йорк. — Президент Сві-
тової торговельної виставки в
Нью-Йорку Чарлз Снітов по-
відомляє, що число учасників
на цій виставці в цьому році
більшалося на 15% в порівня-
нні з минулим роком Число
учнів, продавців, підприєм-
ців і всяких бізнесменів ста-
новило 144,700 осіб, а число
відвідувачів впродовж 5 днів
тисноло 386,000. Хоч тогочас-
ний рух був обережний, то
і загальному він не був гір-
ший від руху з минулому
році.

МАЛЕНЬКО-ДВОБІЛНО-
ВНИЙ БЮДЖЕТ МІСТА
НЬО-ПОРКУ

Нью-Йорк. — 20-го травня
Міська Рада затвердила бю-
джет на 1958-1959 рік в су-
мі 1,991,952,986 доларів. Це най-
більший бюджет в історії цього
міста, і це вже 12-ий бю-
джет більший від одного бі-
льшого. Цей бюджет ще ма-
ють затвердити осадник Ваг-
нер, контролер Дакіроза і уря-
довець Кап.

У Франції почало діяти 5
американських радіостанцій з
сигналом у проміжні 10 миль (15
кілометрів) довкола 5-ох амери-
канських військових баз. Подіб-
ні радіостанції виключно для
військового зв'язку існують вже
в обширі розташування амери-
канських військ у Західній Ні-
меччині.

Увага! ФІЛАДЕЛФІЯ Увага!

ВИСИЛКА ПАЧОК до всіх країн Європи й других
КОРИСТУЙТЕСЬ УСЛУГАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ, ВІГЛЯВНОЇ
І СКОРОЇ ФІРМИ

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.
(Licensed by the USSR)
Branch Office:
632 West Girard Ave. — PHILADELPHIA 23, Pa. — Walnut 5-8878

Після договору з ІНТЕРНЕТОМ фірма має право висилати ПАЧОК до всіх
КРАЇН ЄВРОПИ й АЗІА — Займайте: Всі пакети висилаються впродовж 48 год.
• Всі пакети, включаючи мито, оплачуються в біорі фірми

• ВИСИЛАТИ МОЖНА ТІЛЬКИ НОВІ РЕЧІ •

ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — КОЖНА ПОСІЛКА ЗАВЕЗПЕЧЕНА

ПАКУНКИ МОЖНА ПРИНОСИТИ ОСОБИСТО, АБО ПРИСИЛАТИ ПОШТОЮ.
Клієнти, що присилають пакунки поштою, дістають зароз список присланих ре-
чей і коштів висилки. — Кожен клієнт дістає від нас повноваження американської
пошти з датою висилки, а по доставі пакки, розписку з підписом адресата.

Відкрито ЩОДЕННО — від 9-ї рано до 8-ї веч.: в НЕДІЛІ — закрито.

Для дітей
ДОРΟΣЛИХ
ВСЕ ПОТРІБНА ЧЛЕНСЬКА КНИЖЕЧКА
В СВОЇЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

Федеральна Кредитова
Кооператива „Самопоміч“

Self Reliance
Federal Credit Union

BALTIMORE 31, Md. 239 So. Broadway 136 Essex Street JERSEY CITY, N. J.	3010 W. 3rd Street CHESTER, Pa. 68 E. 7th Street NEW YORK 3, N. Y.	2351 W. Chicago Ave. CHICAGO 22, Ill. 813 N. Franklin Street PHILADELPHIA 23, Pa.	10338 Jos. Campau St. DETROIT 12, Mich.
---	---	--	--

SELF RELIANCE CREDIT UNION, Inc.
1024 Kenilworth Ave., CLEVELAND 9, Ohio.

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
831 St. Joseph Ave., ROCHESTER, 21, N. Y.

ТАРЗАН, ч. 4061. Початок із мішаними почуттями.

TARZAN HESITATED, THEN SAID,
"I HAVE NO USE FOR YOUR
MONEY — BUT I'M PASSING NEAR
THE PLACE YOU WISH TO GO —"

"GOOD!" EXCLAIMED
CASEY. THEN TURNED
AND ALERTED THE BOYS
WAITING BY HIS GEAR —

І швидко сафарі були вже
в дорозі. Мавполюд не до-
рив Кейсі, але ентузіазм до
нових пригод стримував його
особисті почуттями.

PARCA Company
30 E. 7th St.
New York City
Телеф.: GR 3-3550
20% ЗНИЖКИ
і за зворотом цього гідтиска.

РОЗШУКИ

Степан ПЕНІК, по чоловікові
ДЕНІС, довкола Домки ПЕНІК,
пошукує свого зуха ПЕТРА
ВОГДАНА, сина Ільми, родом з
Бережнів, к. Жидичева, який
післав ще перед війною до ЗДА
і мешкає правдоподібно в Нью
Йорку. Хто знає про місце його
перебування, або він сам, прошу
писати на адресу:
Rev. Joseph KOSTEK
315 E. 158th Street
Bronx 51, N. Y.

**КУПУЙТЕ
В ПІДПРИЄМСТВАХ,
ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ
В „СВОБОДІ“**

MISCELLANEOUS

**GLOBE PARCEL
SERVICE, Inc.**
39 RAYMOND PLAZA W.
(Cor. Market Street)
NEWARK, N. J.
Tel.: MI 2-5334

(НАША ФІРМА НАВІРНОТІ
СТАЩІ ПЕНСІЛВЕНІЯ).

ВИСИЛАЄМО ПАКУНКИ
ДО ВСІХ КРАЇН
ЄВРОПИ.

• Скоря обслуговує
• Поміркувані цінні
• Гарантована поштова по-
свідка доставки
• Особлива увага для тих, що
посилають з других міст
• Посилати можна тільки но-
ві речі
• Посилки летунською поштою
відправляються негайно
• Ви можете одержати в на-
шій біорі все, що потрібно до
висилки (МАТЕРІАЛ, ПАПІ-
РУ, ОДІЖ, ХАРЧОВІ ПРО-
ДУКТИ, ЛІКИ, АКОРДЕО-
НИ, МАШИНИ ДО ШИТ-
ТЯ й ін.).

Біоро відкрито:
ЩОДЕННО, включуючи СУ-
БОТУ, від 9-ї рано до 8-ї веч.
Також відкрито в НЕДІЛІ.

Переробимо
МАШИНИ
до
ПИСАННЯ

англійські, ціна \$ 25.00. Ма-
ємо також нові і перероблені
українські машини. Раху-
нок машини. Офісний при-
лад. Потрібно гарантія.

ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

Посмертна Згадка

ФЕДІР ЛІТЕР, член 370 Вил.
УСІСКОЛУ в Нью-Гейвен, Конн.,
помер 28-го березня 1958 р.
на 60 році життя. Покойний
походив з села Карпатки, Ук-
раїна. Поширює у смутку дру-
жину Анну. Похорон відбувся
30-го березня 1958 р. з пох.
заведення до української пра-
ваславної церкви св. Софії.
а офіція на цвинтарі. Члени і
Знайомі висловлюють своє
зачинчуття Дружині Покойно-
го. — В. П. П.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга Ширя і Чесна
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦАХ.

Контрольована температура.
Модерна апаратура до ужитку
даром.

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568